

Reisverslag Cévennes 16 - 25 mei 2026

Zuid-Frankrijk in het late voorjaar stond al langer op de wensenlijst. Tweede helft van mei om precies te zijn. Dan heb je, dachten wij, de meeste kans op een breed spectrum aan orchideeën. En aan orchideeën hebben we hobby. Omdat de kleine man volgend jaar leerplichtig wordt en het dan een slordige 13 jaar duurt of kan duren voordat vakantie in de tweede helft van mei op een legale manier tot de mogelijkheden gaat behoren, besloten we het dit voorjaar te doen. We kozen voor de Cévennes.

De focus zou liggen op flora, specifiek orchideeën, maar we kijken altijd breder (vogels, vlinders, libellen). We gebruikten de meest recente versie van de [Crossbill](#) om te bepalen waar we in ieder geval naartoe wilden. Verdere voorbereiding gebeurde met behulp van iNaturalist, het Waarnemingen Archief van de Werkgroep Europese Orchideeën en reisverslagen.

Taxonomie en aantallen

Op onze tochten gaat een kleuter mee. Dat betekent dat er minder ruimte is om uitgebreid te determineren, te letten op afwijkingen, te tellen, te fotograferen et cetera. Wat betreft afwijkingen; daar ligt de interesse ook niet. Want waar kijk je naar? Natuurlijke variatie? Een hybride (F1, F2, Fn, terugkruising)? Een ecotype? Stoornis in de ontwikkeling? Toeval? Daar kom je in het veld of buiten het laboratorium nooit uit. De soorten hier vermeld voldoen dan wat ons betreft ook allemaal aan het 'typische plaatje' zoals opgenomen in onze orchideeëngids¹. Afwijkende of moeilijk determineerbare individuen zijn om genoemde redenen simpelweg genegeerd. Aantallen zijn ook niet vermeld. Dat voegt weinig toe, omdat de soorten die we zagen in alle gevallen in ruime mate aanwezig waren. Tot in de berm langs de hoofdwegen aan toe.

Voor een niet taxonoom is de naamgeving van met name *Dactylorhiza* en *Ophrys* een zootje. Hier is voor orchideeën de indeling gevolgd zoals aangehouden door [The World Flora Online](#). Soorten zijn vermeld op volgorde van aantreffen. Foto's zijn, behoudens enkele uitzonderingen, om genoemde redenen allemaal gemaakt met een telefoon. De kwaliteit van de foto's past daarbij.

Verblijf

We kozen een verblijf waarbij we binnen ongeveer een uur rijden van de locaties die we in ieder geval wilden bezoeken bleven. Dat viel nog niet mee, moest er ook nog iets te beleven zijn voor de kleine man. We kwamen uit bij [Domaine de Pradines](#). Een, zo bleek, fantastisch landgoed van ruim 100 hectare groot in the middle of nowhere op de Causse Noir. De gîte waarin we verbleven was sober maar doelmatig. Iets waar wij geen last van hadden. Ieder eventueel ongemak werd ruim goedge maakt door de rust en de ruimte.

Natuurlijk waren Nachtegaal (*Luscinia megarhynchos*), Hop (*Upupa epops*) en Europese kanarie (*Serinus serinus*) alom tegenwoordig, maar als we 's avonds buiten zaten werden die vervangen door [Vroedmeesterpad](#) (*Alytes obstetricans*) en [Nachtzwaluw](#) (*Caprimulgus europaeus*). Die laatste vlogen over onze hoofden! Het totale gebrek aan lichtvervuiling –

¹ Buttler K P. 2007. Field guide to Orchids of Britain and Europe. The Crowood Press Ltd. Ramsbury. Marlborough. 978 1 85223 591 8.

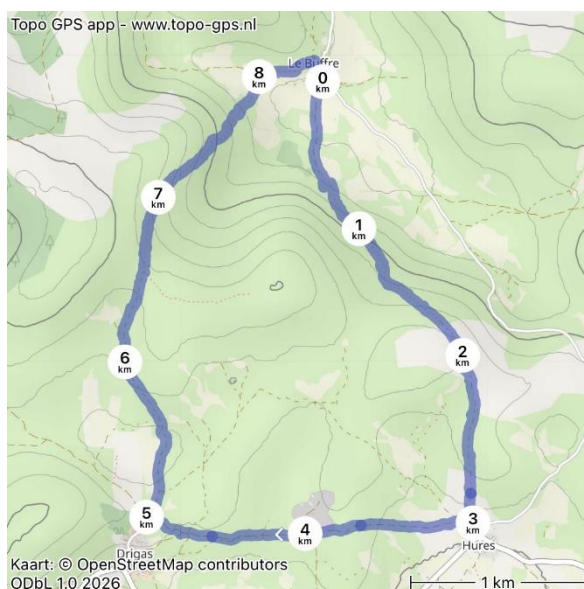
ook op het landgoed zelf – leverde een sterrenhemel op die we voor het laatst zagen toen we in Finland woonden.

Ook voor orchideeën bleek het een prima plek. Tijdens twee korte wandelingen waarbij we slechts een klein deel van het landgoed verkenden vonden we 15 soort: Bokkenorchis (*Himantoglossum hircinum*), Aangebrande orchis (*Neotinea ustulata*), Harlekijn (*Anacamptis morio*), Wit bosvogeltje (*Cephalanthera longifolia*), Ophrys passionis (*Ophrys sphegodes passionis*), Aapjesorchis (*Orchis simia*), Hondskruid (*Anacamptis pyramidalis*), Paarse aspergeorchis (*Limodorum abortivum*), Mannetjesorchis (*Orchis mascula*), Poppenorchis (*Orchis anthropophora*), Ophrys aymonii (*Ophrys insectifera aymonii*), Bergnachtorchis (*Platanthera chlorantha*), Soldaatje (*Orchis militaris*), Grote keverorchis (*Neottia ovata*) en Bosorchis (*Dactylorhiza maculata fuchsii*).

Zaterdag 16 en zondag 17 mei 2026

We deelden de reis in tweeën en sliepen na een kleine tien uur reizen in een naar bleek verrassend aangenaam hotel langs de snelweg in [Gergovie](#), ook bekend uit Asterix en Obelix en 'Het IJzeren schild'. In de 'tuin' en berm groeiden Hondskruid en Bokkenorchis, maar ook uitbundig Bleek schildzaad (*Alyssum alyssoides*). In Nederland richtten we er natuurgebieden voor in.

Omdat het nog maar een kleine drie uur rijden was naar ons verblijf, besloten we zondag meteen een eerste korte wandeling te maken. Het werd de driehoek Le Buffre - Hures - Drigas op de Causse Méjean. Omdat we uit het noorden kwamen, was Le Buffre het natuurlijke startpunt, met als enige nadeel dat het even zoeken was waar de auto daar met goed fatsoen kon blijven (44.274891, 3.415706).

Route 17 mei 2026

Ophrys aymonii
(*Ophrys insectifera aymonii*)

Na enkele agrarische percelen veranderde het landschap in een stevig glooiende bloemenzee. En dat ging niet meer over. Vrijwel meteen zagen we *Pulsatilla rubra* een soortgroep die zeker onze sympathie heeft en waarvan dit voor ons een nieuwe

vertegenwoordiger was. We hoopten op *Ophrys aymoninii*, een endem. We hoefden niet lang te zoeken; in de bosrand na het eerste schraalgrasland was het al raak (44.27044, 3.41596). De 'soort' bleek ook niet zeldzaam. We vonden hem overal, terwijl het opvallend genoeg juist niet lukte om hier Vliegenorchis (*Ophrys insectifera*) te vinden. Daarnaast vormden Aangebrande orchis, Vlierorchis (*Dactylorhiza sambucina*), Harlekijn en Mannetjesorchis de pap waarin andere soorten - Wit bosvogeltje, Grote keverorchis en Soldaatje - als krenten gevonden konden worden.

De afdaling richting Hures heeft werkelijk fantastische, orchideeënrijke schraalgraslanden zover het oog reikt. Daar vonden we aanvullend *Ophrys incubacea* (*Ophrys sphegodes atrata*), Spinnenorchis (*Ophrys sphegodes*), Poppenorchis, *Ophrys aranifera* (*Ophrys sphegodes sphegodes*), *Ophrys passionis* en eindeloos Hondskruid.

In Hures hadden de Rotsmussen (*Petronia petronia*) geen zin, maar vonden we in de berm één Aapjesorchis. Tussen Hures en Drigas was het wat minder rijk aan orchideeën, maar niet minder aantrekkelijk met onder andere Duinpieper (*Anthus campestris*) en Voorjaarsadonis (*Adonis vernalis*). Het hoogtepunt was echter de klim van Drigas terug naar Le Buffre. Wát een pracht! Alles wat we eerder al zagen vonden we ook hier, aangevuld met Bergnachtsorchis.

Het was inmiddels ook iets zonniger geworden, waardoor de vlinders in beweging kwamen. Veld- (*Melitaea cinxia*) en Knoopkruidparelmoervlinders (*Melitaea phoebe*), Dwergblauwtje (*Cupido minimus*), Adonisblauwtje (*Lysandra bellargus*) en Argusvlinder (*Lasiommata megera*) vlogen ons letterlijk om de oren, net als de opvallende Vlinderhaften (*Libelloides coccajus*). Een volwassen mannetje Oostelijke smaragdhagedis (*Lacerta viridis*) verdient het ook genoemd te worden.

Vlinderhaft (*Libelloides coccajus*)

Het was duidelijk: het ging gaaf worden deze vakantie. Want overal waar je keek: orchideeën in veelvoud. Zelfs onder aangeplante productiebossen!

Maandag 18 mei 2026

Tijd voor boodschappen. Omdat in Millau nu eenmaal de dichtsbijzijnde supermarkt van enig formaat werd gevonden moesten we toch die kant op en lag het voor de hand om de omgeving van Lapanouse-de-Cernon te verkennen. Dat is immers een bekende groeiplaats van *Ophrys aveyronensis* (*Ophrys sphegodes aveyronensis*), een andere endem.

Overigens was ook meteen duidelijk dat je in de Cévennes wel een beetje van rijden moet houden. Niet zozeer vanwege de afstanden - die zijn niet overdreven groot - maar vooral vanwege de wegen die je gebruikt. Op en neer slingerend over soms (erg) smalle bergweggetjes van beekdal naar plateau en nog een keer. Ik vind het héérlijk, een beetje sturen en was zelfs licht jaloers op de motorrijders; dan zijn zo'n wegen nóg leuker. Maar ik kan mij voorstellen dat het je moet liggen.

Eenmaal bij het oude station aangekomen (43.98982, 3.09068), stemde het wat treurig. Veel van de vegetatie had toch te lijden van bezoekers als wijzelf. In eerste instantie konden we

de 'soort' ook niet vinden: het bleef bij een enkel Hondskruid, wat Harlekijntjes, Poppenorchissen, Bergandoorn (*Stachys recta*) en een geknakte Ophrys. Hier vlogen wel Westelijke parelmoervlinder (*Melitaea parthenoides*) en Bretons spikkeldikkopje (*Pyrgus armoricanus*), twee soorten die wij nog niet eerder zagen. Maar tegen de spoorlijn aan vonden we, inmiddels vrij van omringende vegetatie, uiteindelijk twee exemplaren die aan het typische beeld voldeden. Ze zijn wel echt heel mooi om te zien met dat drukke patroon op de lip, omlijst met roze! Zeker de moeite.

Ophrys aveyronensis
(*Ophrys sphegodes aveyronensis*)

We liepen verder om de omgeving te verkennen. Al snel werd duidelijk dat Ophrys aveyronensis op veel meer plaatsen en ruimer aanwezig was dan alleen bij het oude station. Vlak voor een veerooster (43.99051, 3.08840) vonden we vele exemplaren in gezelschap van Paarse aspergeorchis, Aangebrande orchis, Bokkenorchis, Grote muggenorchis, Hondskruid, Klavervreter (*Orobancha minor*) en Stofzaad (*Monotropa hypopitys*).

We besloten door te lopen naar de top. We vonden Ophrys passionis, maar ook Wit- en Bleek bosvogeltje (*Cephalanthera damasonium*) naast elkaar; een beeld dat we nog niet eerder zagen. Überhaupt lijkt Wit bosvogeltje hier algemener dan Bleek bosvogeltje. Een beeld dat we ook uit de Eifel denken te kennen. Opvallend, want bij ons is het (tegenwoordig?) precies andersom! Wit bosvogeltje zijn we naar ons weten bijna kwijt, terwijl Bleek bosvogeltje in het Limburgse toch nog wel voorkomt, zeker bij gericht bosbeheer.

Plotseling viel ons oog op een parelmoervlinder die wat afweek van het geweld van Veld- en Knoopkruidparelmoervlinders (43.98533, 3.08501): Moerasparelmoervlinder (*Euphydryas aurinia*)! Altijd een feest om te zien wat ons betreft. Iets verder, tussen Soldaatje en Purperorchis (*Orchis purpurea*) merkte het altijd scherpe thuisfront nog een Sleutelbloemvlinder op.

Toen de klim eindigde en het plateau begon waren we omringd door bloemrijke, orchideeënrijke schraalgraslanden. Met daarin Vroege spinneorchis (*Ophrys sphegodes araneola*; 43.98344, 3.08406). Nog prachtig bloeiend, ondanks het nabije eind van de bloeitijd. We vonden ook onze eerste Vliegenorchis, maar dan weer geen Ophrys aymoninii. Ze op één groeiplaats treffen is blijkbaar niet per se standaard.

Omdat de dag nog niet voorbij was en de kleine man er nog wel zin in leek te hebben na het (loopfiets)avontuur op de berg, reden we door naar La Pezade. We waren er nu toch al bijna. In een bloemrijk grasland tussen weg en weiland troffen we wederom een waar flora-paradijs (43.89672, 3.26338). We vonden Snipophrys (*Ophrys speculum speculum*) en Groene nachtorchis (*Dactylorhiza viridis*), naast Hondskruid, Poppenorchis, Spinnenorchis en Ophrys passionis. Hier vonden we wél Vliegenorchis en Ophrys aymoninii (bijna) gezusterlijk naast elkaar. Ergens voldeed dat toch aan de verwachting.

Dinsdag 19 mei 2026

Vandaag stond minder in het teken van orchideeën. We wilden de rivieren door hun kloven volgen. We wilden ook nog terug naar Drigas. We hadden inmiddels van onze gastheer een lokale flora geleend en het bleek dat daar een prachtig akkeronkruid groeide: Kooltje-vuur (*Adonis flammea*). Dat wilden we graag zien. Maar de dag begon, vlakbij Meyrueis, met een in de berm gegooide auto om een overvliegende Slangenarend (*Circaetus gallicus*) de aandacht te geven die hij verdient. Blijven mooie vogels, ook al zijn ze in Nederland niet zeldzaam (meer).

De bewuste akker was snel gevonden (44.25206, 3.41160). In de akkerrand konden we maar twee exemplaren Kooltje-vuur vinden, maar mooi zijn ze wel. Dat is toch wel meer met akkeronkruiden. Op de veldweg langs de akker groeide *Ophrys passionis*. Gek toch dat zoiets bij ons blijkbaar niet (meer) kan, terwijl hier overal wel minimaal één orchideeënsoort stand lijkt te houden.

Net achter Hures, waar de Rotsmussen wéér niet meededen, vonden we wél Rode rotslijster (*Monticola saxatilis*; 44.25025, 3.43504). Dat was alweer zeven jaar geleden. Ik had ze hier niet verwacht als je het mij vooraf had gevraagd, maar als je er iets langer over nadenkt, past het wel. En natuurlijk: de vogel heeft altijd gelijk.

Na een lange dag rijden door een fantastisch, verrassend afwisselend landschap met heel mooie rotsvegetaties (met onder andere *Aethionema saxatile*, Kleine steentijm (*Clinopodium acinos*), Alpenbalsem (*Erinus alpinus*) en Grote leeuwenbek (*Antirrhinum majus*)) besloten we 'Valat des Tioules' (het gierend centrum) nog aan te doen. Het centrum zelf, tja... Maar in de berm stonden Poppenrochis, Hondskruid en Wit bosvogeltje en de struiken werden druk bezocht door Blauwzwarte houtbijen (*Xylocopa violacea*). Die zijn werkelijk fantastisch om te zien. Voor de Vale gieren (*Gyps fulvus*) hoef je hier in principe niet naartoe en zéker niet naar het betaalde uitkijkplatform. De gieren zijn vanaf de parkeerplaats prima, zo niet beter, te bekijken. Het lukte niet om er een Monniksgier (*Aegypius monachus*) uit te halen, hoewel er naar zeggen een nest op een boom tegen de bergwand zou zitten.

Adderringslang (*Natrix maura*)

Het was tijd om af te koelen in de Tarn, ofwel stenen gooien! We waren het water nog niet in of ik zag een toch niet heel kleine slang van ons af zwemmen en rustig onder water half onder een steen gaan liggen. Een Adderringslang (*Natrix maura*), bleek. Ongevaarlijk, wordt geschreven. Toch ga je (met een kleuter) anders het water in.

We wilden ergens eten en stelden vast dat 's avonds uit eten hier echt pas vanaf 19.00 begint. Dat is wat onhandig als je ervoor moet rijden met een kleuter wiens bedtijd ergens rond dat tijdstip ligt. Lunchen, dat kan uitgebreid. Maar wel - bleek - vrij exact tussen 12.00 en 14.00. Dát gingen we vanaf nu proberen te doen!

Woensdag 20 mei 2026

Mont Aigoual was de eindbestemming. We waren vanuit ons verblijf net de bocht om, toen ons een groep gieren opviel die vanuit een veld op een heuveltop de thermiek tegemoet sprongen. Ik grapte tegen het thuisfront: 'Even stoppen. Altijd als je niet kijkt, zit er iets leuks tussen'. En verdomd. De tweede gier die in de kijker kwam bleek een Monniksgier. Prachtig in het ochtendlicht. Het kan verkeren.

Onze eerste stop was Causse-Bégon (44.05802, 3.36716). Langs een verder in niets opvallende landbouwweg vonden we maar liefst 14 soorten orchideeën. Wit bosvogeltje, Hondskruid, Harlekijn, Aangebrande orchis, Ophrys aymoninii, Ophrys passionis, Bleek bosvogeltje, Poppenorchis, Soldaatje, Spinnenorchis, Mannetjesorchis, Bergnachtorchis, Vliegenorchis en Bokkenorchis. En Poppenorchis x Soldaatje (*Orchis x bergonii*). Het geheel omlijst met onder andere Gulden sleutelbloem (*Primula veris*), Liggend bergglas (*Thesium humifusum*), [Cirlgors](#) (*Emberiza cirius*), Boomleeuwerik (*Lullula arborea*), Slangenarend, Kwartel (*Coturnix coturnix*), Bretons spikkeldikkopje, Zuidelijke aardbeivlinder (*Pyrgus malvoides*) en Kalkgraslanddikkopje (*Spialia sertorius*). Echt een aanrader!

Omdat we Grote rietorchis (*Dactylorhiza elata*) nog niet eerder zagen, wilde we stoppen in Dourbies. Een twitch, als het ware. Ook om te lunchen, maar dat bleek bij nader inzien niet te kunnen in de enige gelegenheid. Die deden ontbijt. Tot 12.00. Wel verkregen we uitstekende quiche voor onderweg.

Vanuit het westen Dourbies naderend, was er eigenlijk maar een plaats waar de soort zou kunnen staan en waarvan hij ook bekend was: een uiterst nat hellinggrasland (44.06702, 3.44171). Bij ons bezoek was het niet te betreden vanwege begrazing, maar drie exemplaren Grote rietorchis waren vanaf de weg prima zichtbaar. Wellicht zijn het er iets later of wanneer het terrein niet meegenomen wordt in de begrazing meer.

We besloten de quiches te verorberen op de enige, nauwelijks vindbare parkeerplaats die Les Laupies rijk is. Vooral ook omdat je vanaf daar relatief makkelijk bij de beek kunt komen om even te spelen in het water en af te koelen. Het was er een prima plek voor (44.07448, 3.48735), waar ook Witte rapunzel (*Phyteuma spicatum*), Bostulp (*Tulipa sylvestris*) en Knolsteenbreek (*Saxifraga granulata*) gevonden werden. Mooie bonus was Waterspreeuw (*Cinclus cinclus*). Wel begon het gebrek aan libellen langzaamaan op te vallen.

Hellingafwaarts richting de beek vonden we geen orchideeën. Wel gaten in de grond, die sterk de indruk wekten dat hier iets verzameld was. Wie zal het zeggen.

Uiteindelijk bereikten we de top van de Mont Aigoual. Het was niet per se wat ik ervan verwacht had, in die zin dat het wat betreft wat meer montane vogelsoorten geheel verlaten leek. Maar de uitgebreid aanwezige Vlierorchissen en Bostulpen, als ook Wilde narcis (*Narcissus pseudonarcissus*) en

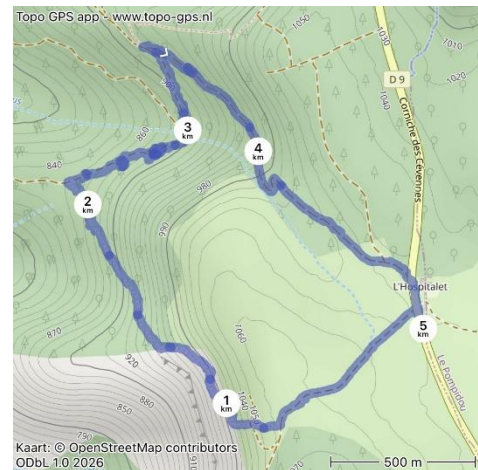
Bostulpen (*Tulipa sylvestris*)

Rozenkransje (*Antennaria dioica*) maakten het niet minder de moeite waard. Ook wel leuk om de Middellandse zee te kunnen zien.

Donderdag 21 mei 2026

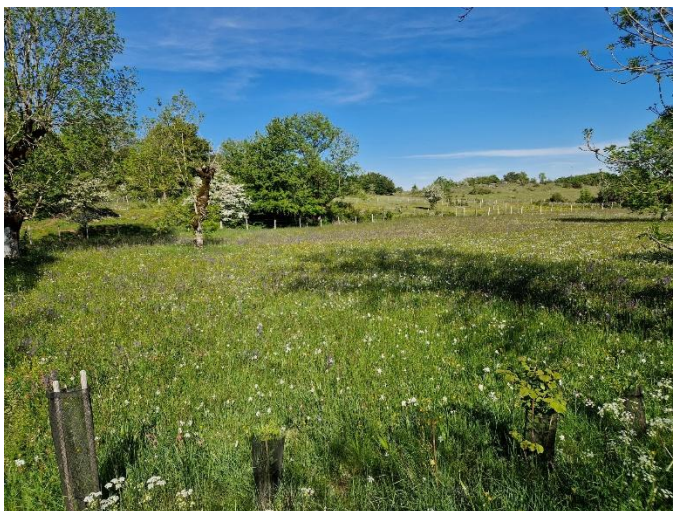
Volgens de Crossbill zijn er in de Cévennes ook plekken met kalkrijke hellingmoerassen. Dát wilden we wel zien, want tot nu toe was het toch vooral droog, schraal en soms meer soms minder kalkrijk geweest, het landschap. We trokken naar L'Hospitalet, langs de D9. Ook hier was veilig en legaal parkeren een uitdaging (44.226140, 3.619173).

De wandeling begon in een opvallend desolaat, nauwelijks begroeid rotslandschap waar alleen een enkele Aangebrande orchis en een enkel Harlekijntje zich leken te wagen. Vervolgens begon een bijna eindeloze afdaling (dat moet je uiteindelijk ook weer een keer omhoog!) waar uit het niets Vogelnestje (*Neottia nidus-avis*) verscheen. Het bleek een route die wat minder geschikt is voor mensen met hoogtevrees (met Bleek vosvogeltje, Bokkenorchis en Bergnachtorchis). Het viel ons overigens op hoe uitbundig Leverbloempje (*Hepatica nobilis*) hier groeide, een soort die ik – misschien onterecht – toch ben gaan associëren met meer boreale streken. Na een ruim uur lopen, sijpelde er een beetje water uit de helling. Lichte teleurstelling, hoewel Hauwklaver (*Lotus maritimus*), Schubzegge (*Carex lepidocarpa*) en zéker Veenzegge (*C. davalliana*) erg verrassend waren.

Route 21 mei 2026

We liepen verder en na enige tijd bleek wat men bedoelde (44.23144, 3.60597). Heuse 'watervallen', geheel begroeid met Paarbladig goudveil (*Chrysosplenium oppositifolium*) en een ondergroei die veel meer deed denken aan de Limburgse voorjaarsbossen van thuis met onder andere Bosbingelkruid (*Mercurialis perennis*), Rood peperboompje (*Daphne mezereum*), Heelkruid (*Sanicula europaea*) en ontluikende Brede wespenorchis (*Epipactis helleborine*). Ergens in de afdaling had het thuisfront gevraagd: 'Wat zouden voor de lokale mensen hier nu de bijzondere soorten zijn? De orchideeën kunnen dat bijna niet zijn.'

Witte narcissen (*Narcissus poeticus*)

denken dat het de soorten zijn die we op deze wandeling troffen. Het biotoop week zo af van alles wat we tot nu toe zagen, ook langs de beken en rivieren! Heel bijzonder.

Pas bij terugkomst bij de auto zagen we dat wat we in de onrust vooraf hadden aangezien voor 'margrietten' Witte narcissen (*Narcissus poeticus*) waren! Ook die wilden we nog heel graag zien. Ze stonden meer dan uitbundig in een gras- of hooiland met onder meer Esparcette (*Onobrychis viciifolia*), *Ranunculus* sp., *Ajuga* sp.

en *Salvia sp.* Werkelijk fantastisch. En hoe uitbundig. In zekere zin het verrassende hoogtepunt van de tocht!

Vrijdag 22 mei 2026

Route 22 mei 2026

De laatste hele dag alweer. We besloten een wandeling te maken uit een Franse wandelgids geleend van onze gastheer. Nabij Nîmes-le-Vieux (44.22529, 3.51097). Door veranderingen in de openstelling van percelen kon de wandeling zoals beschreven in de gids niet worden gemaakt, maar de moeite was het zeker waard. Vooral landschappelijk, omdat de landschapsvormende processen hier zo goed zichtbaar waren. We vonden uiteindelijk Hondskruid, Aapjesorchis, Harlekijn, Bokkenorchis, Mannetjesorchis, Bergnachtorchis, Aangebrande orchis, Oprhys aymoninii, Vlierorchis en Purperorchis in een verder uitbundig en afwisselend kruidenrijk landschap. Leuk was ook de enige Rotsvlinder

(*Lasiommata maera*) van deze vakantie, naast Europees krentenboompje (*Amelanchier ovalis*) en uitbundig Gekuifd kartelblad (*Pedicularis comosa*).

Ik maak altijd lijstjes. Een (onschuldige?) afwijking. Daarom wilde ik graag een plek proberen waarvan *Ophrys funerea* (*Ophrys fusca funerea*) bekend was en waar we wel ongeveer in de buurt waren (44.28675, 3.59225). Die waren we nog niet tegengekomen, tenslotte. Het was de afgelopen dagen warmer geworden en de zon stond hoog aan de hemel. We vonden de plek eenvoudig, maar het grasland leek orchideeënarm en voor deze streken ook erg productief. Bijna mesotroof. We konden de soort niet vinden. Het was géén doen op deze zuidhelling. Het voelde als levend verbranden, dus we hielden het al snel voor gezien. Tijd voor ijs en spelen in het water!

Zaterdag 23 mei en Zondag 24 mei 2026

Ophrys funerea liet mij toch niet los. Ze bleken volgens iNaturalist ook bekend van La Pezade, waar we eerder waren, maar dan een deel dat we nog niet hadden kunnen bekijken. Er is hier dus altijd nóg meer te vinden, ook als je denkt dat je op een plek al veel gezien hebt.

We besloten daarom de terugreis te aanvaarden via La Pezade. Qua reistijd maakte het nauwelijks uit omdat we zo binnenwegen verruilden voor de autosnelweg bij Millau. Met de klein man op de arm de helling afstruinend vonden we de soort deze keer wel (43.89736, 3.26618), al was dit exemplaar over haar top heen. Gevoelsmatig hadden we niet genoeg tijd om nog langer te zoeken. Vandaag stonden immers een kleine zeven uur reizen met temperaturen van rond de 30 graden op het programma. Net voordat de kleine man de auto instapte, fladderde een Blauw ijsvogelvlinder (*Limenitis reducta*) rond en langs ons heen. Een passend afscheid en een mooie uitnodiging om nog eens terug te komen. Iets vroeger of juist iets later, als er nog weer andere soorten tot bloei zijn gekomen.

Waarnemingen

Doel van de reis waren de orchideeën. In totaal hebben we 29 'soorten' orchideeën genoteerd deze reis. Alle waarnemingen die we hebben ingevoerd zijn [hier](#) terug te vinden, waarnemingen van orchideeën ook [hier](#). Overigens zijn op- of aanmerkingen wat betreft determinatie altijd welkom.

